

2010-0365

zaaknummer 2010 T 228 (2)

Meldpunt RKK

datum 23 februari 2012

Ingek. 23 FEB. 2012

Meldingsnummer:

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ geboren op _____
wonende te _____
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. J.A.M. Berendsen,

tegen:

(wijlen) _____
geboren op _____ overleden op _____
hierna te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie Fraters van Utrecht.

1. De procedure

Het klaagschrift is bij Meldpunt voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk, rechtsopvolger van het bureau van Hulp en Recht (hierna: Meldpunt), ontvangen op 21 februari 2011.

Op 19 september 2011 is bij het Meldpunt een verweerschrift ingekomen van provinciaal overste.

Op 24 november 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onderaan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. J.A.M. Berendsen, advocaat te Nijmegen. Namens de aangeklaagde is verschenen _____

De Klachtencommissie heeft na sluiting van de zitting besloten de behandeling aan te houden teneinde aanvullende informatie te verkrijgen van een persoon die eerder een klacht tegen aangeklaagde heeft ingediend. Deze informatie is door de Klachtencommissie op of omstreeks 27 december 2011 ontvangen.

2. De klacht

2.1. Klager is in de jaren 1953/1954 geplaatst in groep 3 van de _____ Klager heeft in zijn aanvulling op het klaagschrift gemeld dat hij aangeklaagde moest bevredigen. Ter zitting van de Klachtencommissie heeft klager zijn verklaring toegelicht en verklaard dat hij klager onder meer moest aftrekken. Deze handelingen heeft klager meerdere malen moeten verrichten en vonden onder andere in het oud papierhok plaats maar ook wanneer klager na afloop van de les van aangeklaagde na moest blijven. Klager diende deze

handelingen te verrichten om bepaalde goederen te verkrijgen zoals bijvoorbeeld een postzegel. Aangeklaagde was onder andere het hoofd van de verkenner.

2.2. Het leven van klager is verwoest door het seksuele misbruik. Klager heeft angstgevoelens, trekt zich snel terug en schaamt zich voor zijn lichaam. Klager heeft nooit over de gebeurtenissen kunnen praten.

2.3. Klager wenst de Congregatie Fraters van Utrecht aansprakelijk te stellen voor de door hem geleden ernstige psychische en materiele schade.

3. Het verweer

3.1. Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De provinciaal overste, heeft in zijn verweerschrift gesteld dat, voor zover nog mogelijk, uitgebreid onderzoek is verricht naar de aangeklaagde. Hij heeft naar aanleiding van het klaagschrift achterhaald dat aangeklaagde in bij de fraters van Utrecht kwam. Van 1952 tot 1962 heeft aangeklaagde gewerkt op de LTS te als schilderleraar. In die tijd had de LTS geen eigen gebouw maar maakten zij gebruik van lokalen van het internaat. Daarnaast was aangeklaagde werkzaam bij de verkennerij. Uit archiefonderzoek heeft geen andere gegevens kunnen achterhalen.

3.2. Op grond van het onderzoek concludeert hij dat er geen aanwijzingen zijn gevonden voor mogelijk seksueel misbruik door de aangeklaagde. Zowel in het klaagschrift als ter zitting van de Klachtencommissie heeft aangegeven dat, indien klager iets dergelijks heeft meegemaakt, het de Congregatie Fraters van Utrecht spijt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen. Dit geldt te meer omdat in dit geval de aangeklaagden zijn overleden en zich niet kunnen verweren.

4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. De Klachtencommissie houdt rekening met het feit dat klager beperkt is in zowel zijn geheugen als in zijn spraak als gevolg van een beroerte die hem circa anderhalf jaar geleden heeft getroffen. Dit heeft hem ernstig bemoeilijkt bij deze procedure. In het onderzoek naar aangeklaagde is bekend geworden dat er nog een klacht is binnengekomen tegen aangeklaagde, te weten die van . Hij heeft schriftelijk toestemming gegeven zijn klacht te gebruiken als steunbewijs in de onderhavige procedure. Zijn verklaring

houdt in dat aangeklaagde tijdens een kennismakingsgesprek op het hoofdkwartier van de verkenner waar aangeklaagde hopman was, tegen zich heeft aangedrukt, gestreeld en gekust. Tevens heeft toestemming gegeven zijn klacht te gebruiken als steunbewijs in onderhavige zaak. heeft in zijn verklaring aangegeven dat hij in de periode van 1955 tot 1961 in te door aangeklaagde misbruikt is. Dit misbruik zou hebben plaatsgevonden tijdens bijeenkomsten van de verkenner. is uit zijn tent gehaald door aangeklaagde om hem te laten plassen, vervolgens zou hij seksueel misbruikt zijn.

4.5. Er zijn ongeveer 52 jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt, zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat klager onder meer aangeklaagde moest bevredigen door hem af te trekken. De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft kunnen vertellen tijdens de zitting. De verklaring van ondersteunt in die zin de verklaring van klager dat aannemelijk is dat aangeklaagde in ieder geval handelingen heeft verricht die zijn aan te merken als seksuele handelingen als bedoeld in artikel 2.1. van de Procedure. De verklaring van laat de Klachtencommissie in deze procedure buiten beschouwing als "steunbewijs", nu de aard van het seksuele misbruik niet nader wordt omschreven, hetgeen echter geen negatief oordeel omtrent de geloofwaardigheid van deze verklaring inhoudt.

4.6. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidssituatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas circa 12 jaar oud, hetgeen een kwetsbare leeftijd is.

4.7. Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan. heeft daartoe een eerste stap gedaan door in het verweerschrift namens de Congregatie het leed te erkennen en oprecht spijt te betuigen.

4.8. Over het verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de overste van de Congregatie zal klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding dienen te wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie Fraters van Utrecht de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, drs. Th. M. Bronzwaer en prof. dr. H.B.M. van de Wiel, leden, bijgestaan door mr. S. Westerdijk, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

L op 23 februari 2012

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie Zusters Franciscanessen en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.